

Dosarul nr.1-12/2019
32-1-223-15012019
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

02 iunie 2025

or.Ialoveni

Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni

Instanţa compusă din:

preşedintele şedinţei, judecătorul
grefierul

Corina Albu
Tatiana Cotovici

Cu participarea:

Procurorului
Reprezentantului părţii vătămate
Avocatei inculpaţilor

Vladimir Levco
Ludmila Eşanu
Victoria Caracuian

a examinat în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui,

*****, **născut la** *****, IDNP *****, originar şi domiciliat *****, cetăţean al RM, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreţinere, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, anterior nejudecat,

Şi

*****, **născut la** *****, IDNP *****, originar şi domiciliat *****, cetăţean al RM, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreţinere, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, anterior nejudecat,

- în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.b),c) Codul Penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 17.01.2019, potrivit încheierii de numire a termenului pentru desfăşurarea şedinţei preliminare a judecătorului Sandu Alexandru, până la data de 02.06.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Vladimir Levco, s-a pronunţat asupra vinovăţiei inculpaţilor în baza art.186 alin.(2) lit.b), c) Codul Penal şi a solicitat stabilirea în privinţa inculpaţilor a unei pedepse penale sub formă de 2 (doi) ani închisoare pentru fiecare, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, a solicitat aplicarea prevederilor art. 85 alin.(1) Cod penal, şi la pedeapsa aplicată inculpaţilor de adăugat parţial pedeapsa stabilită prin: Sentinţa Judecătoriei Criuleni, sediul Centra din 22 iunie 2019 şi prin sentinţa Judecătoriei Călăraşi din 10 noiembrie 2017 şi a le stabili definitiv lui ***** a pedepsei

prin cumul de sentințe - sub formă de închisoare pe termen de 18 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Reprezentantul părții vătămate, *****, a susținut poziția acuzatorului de stat, totodată a solicitat recuperarea prejudiciului material din contul inculpaților.

Avocatul Victoria Caracuian, a pledat pentru achitarea inculpaților.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t :

Situația de fapt reținută de instanță:

1. *****, la data de 11.02.2015, în jurul orei 01:00, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza a fost disjunctă, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în incinta gimnaziului din sat. Pojăreni, r-nul Ialoveni, de unde au sustras pe ascuns din biroul de serviciu al directorului, un monitor de la calculator de model „Samsung 17 TFT”, în valoare de 2142 lei, un procesor „1070MP”, în valoare de 6489 lei, un aparat xerox de model „MFD Canon i-Sensys MF-4410”, în valoare de 3630 lei, un aparat fax de model „KX-FT 984 UA”, în valoare de 2939 lei, un videoproiector de model „Optoma X303 Tripod Screen 180x180 cm”, în valoare de 8190 lei, un notebook de model „Lenovo Ideal Pad B570G”, în valoare de 5800 lei, două microfoane fără fir și bazele emițătoare de model „DinymicWriless” și două microfoane fără fir și bazele emițătoare de model „MIC-155 Defender”, în valoare totală de 4160 lei, pe care le-au transportat cu un automobil la apartamentul închiriat pe adresa str. Ginta Latină 23, ap. 99, mun. Chișinău, prin ce a cauzat instituției un prejudiciu în sumă totală de 33350 lei.

2. Inculpații ***** în cadrul ședinței de judecată nu s-au prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse.

3. În conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) pct.1) Codul de Procedură Penală, instanța de judecată, a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpaților *****.

4. Totuși, instanța de judecată, a întreprins toate măsurile posibile pentru a asigura prezența inculpaților în fața ei, însă ultimii s-au ascuns de la prezentarea în instanță. Astfel, inculpații *****, fiind citați legal, nu au fost prezenți la ședințele de judecată, astfel, instanța dispunând aducerea silită a inculpatului, apoi prin Încheierea nr.1-248/17 din 03.03.2018, au fost anunțați în căutare din motiv că au părăsit domiciliu (dosarele de căutare nr.2016210282 și nr.2016210283).

5. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

6. Așadar, dispozițiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura și la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului și facilităților necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare,

singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare și a convocării și ascultării celor în apărare în aceleași condiții, în condiții de respect al principiului contradictorialității. Instanța europeană a arătat că noțiunea de „**proces echitabil**” a cunoscut o evoluție dintre cele mai notabile în jurisprudența sa, marcată, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții. Desigur, ea a precizat că optica justițiabililor cu privire la echitatea desfășurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcție; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

7. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale parag. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa.

8. Prezența unui acuzat în instanță capătă o importanță capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât și datorită necesității de a fi controlată exactitatea afirmațiilor sale, de a le confrunța cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum și cu declarațiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absența celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispozițiile Convenției, dacă el are posibilitatea să obțină ulterior ca o jurisdicție să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzațiilor ce i se aduc, în fapt și în drept.

9. În acest sens, în conformitate cu art. 351, art. 352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară din 21.11.2024, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în lipsa inculpaților *****, cu participarea apărătorului Victoria Caracuian.

10. În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpaților ***** în temeiul articolului 321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

11. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în

instanță de avocatul Tăut Ion, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

12. La faza de urmărire penală inculpatul ***** vina nu a recunoscut-o și folosindu-se de drepturile sale a refuzat să facă careva declarații (f.d.80, v.2).

13. La faza de urmărire penală inculpatul ***** vina nu a recunoscut-o și folosindu-se de drepturile sale a refuzat să facă careva declarații (f.d.87, v.2).

14. Deși inculpații *****, nu au recunoscut comiterea faptelor incriminate, vina este deplin dovedită prin probe administrate, printre care, declarațiile reprezentantului părții vătămate și martorilor, precum și de materialele dosarului cercetate în ședința de judecată.

15. Astfel, reprezentantul **părții vătămate**, *****, în ședința de judecată a declarat că, la moment activează în calitate de director al Gimnaziului Pojăreni. La data de 11.02.2015, director era altă persoană. Cunoaște că au fost sustrate din biroul directoarei de atunci tehnică de calcul în sumă de 33350 lei: computer, tastatură și mous, xerox și un aparat de telefonie-fax, un videoproiector, un notebook, microfoane fără fir. A fost întors un computer, nu cunoaște dacă s-a scos din prejudiciu cauzat.

16. Martorul *****, în ședința de judecată a declarat că, pe inculpații Cherdivară îi cunoaște, rude nu sunt, au închiriat un apartament împreună, pe strada Ginta Latina,99, mun. Chișinău, conflicte au avut. Ei erau foarte amabili, o numeau ”mama”, ea le pregătea mâncare, le spăla rufe și le înșira pe caloriferul din camera lor. Inițial nu aveau lucruri în cameră, dar mai târziu au apărut anumite lucruri. Ei încă mai erau și gălăgioși, asta o deranja. A văzut microfoane, calculator, o placă pe perete, proiector în camera lor. La fel, a văzut un laptop de care ei se foloseau. Dar când a participat ca martor la efectuarea percheziției, poliștii au scos mai multe din divan. Boxe la fel a văzut, vreo 3-4, laptopuri. Frații Cherdivară erau buni la suflet, nu erau obraznici. A observat că ei o serveau cu diferite bunuri, i-a întrebat de unde au posibilitate, dar ei spuneau că au o mătușă care lucrează la salamuri.

17. În ședința de judecată, **în temeiul art.371 CPP, s-au dat citire declarațiilor** martorului Ursu Mihail, care la faza de urmărire penală a declarat că, activează în calitate paznic la gimnaziul „Pojăreni”, din r-nul Ialoveni. La data de 10.02.2015, se afla de unul singur la serviciu. Pe la ora 02.00 min, verificând teritoriul școlii, a plecat acasă ca să se culce, în acel moment totul era în ordine și nu a observat ceva suspect. A fost în cazangerie, a mai pus pe foc, după care a decis să mai verifice din nou teritoriul. Astfel, deplasându-se în partea din spate a gimnaziului, a observat că o fereastră de la clasele gimnaziului era deschisă, s-a apropiat să o închidă, însă a observat că și ușa de la cabinetul directorului era deschisă. Revenind în fața gimnaziului, a deschis ușa de la intrarea principală și din pragul coridorului a văzut că de pe masa din biroul directoarei lipsea computerul și imediat a anunțat poliția, ulterior și directoarea gimnaziului (vol. I, f.d. 41).

18. La fel, vina inculpaților ***** în săvârșirea infracțiunii incriminate, este dovedită în ședința de judecată și prin următoarele probe scrise:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.02.2015, în cadrul căruia a fost efectuată cercetarea gimnaziului din sat. Pojăreni, r-nul Ialoveni (vol. I, f.d. 18);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 29.04.2015, în cadrul căruia martorul ***** a indicat cum au derulat evenimentele din seara zilei de 10.02.2015 spre 11.02.2015 (vol. I, f.d. 53);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.03.2015, în cadrul căruia s-au examinat descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la compania “Orange”, celula nr. 9002 (vol. I, f.d. 111);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.04.2015, în cadrul căruia s-au examinat descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la compania “Orange”, efectuate cu nr. 069591873, unde s-a stabilit că începând cu ora 21:34, data de 10.02.2015, abonatul se afla în raza de acoperire a sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni și recepționează apeluri de la nr. 022436952 și 062191538 (vol. I, f.d. 205);
- procesul-verbal de ridicare din 18.03.2015, în cadrul căruia s-a ridicat de la SUP IP Criuleni copiile actelor din materialele cauzei penale nr. 2015210093 (vol. I, f.d. 207);
- procesul-verbal de ridicare din 11.03.2015, în cadrul căruia s-a ridicat de la SUP IP Criuleni videoproiector de model “Optima X303 Tripod Screen”, un notebook de model “Lenovo Ideo Pad B570” (vol. I, f.d. 213);
- procesul-verbal de ridicare din 24.03.2015, în cadrul căruia s-a ridicat de la SUP IP Criuleni două microfoane fără fir și bazele emițătoare de model “Dynamic Wireless”, două microfoane fără fir și bazele emițătoare de model “Defender”, două boxe de model “Genius” pentru calculator, un mause de culare neagră cu fir, un cablu electric de culoare negru și unul de culoare gri (vol. I, f.d. 214).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpaților:

19. În conformitate cu art.1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

20. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

21. Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală al RM, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, urmează a fi invocate și prevederile pct.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale înfăptuirii justiției.

22. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă”.

23. În acord cu art.93 alin. (1) Codul de procedură penală, ”probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

24. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată”.

25. Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

26. În acelaș timp, instanța reiterează și prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivate. Astfel în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

27. De asemenea CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art.6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei*).

28. Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpaților ***** deplin dovedită și încadrează acțiunile lor intenționate în baza art. art.186 alin.(2) lit. b),c) Codul penal, după semnele calificative: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere.

29. Potrivit reglementărilor legale stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

30. Potrivit prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală al RM, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

31. Instanța de judecată și-a bazat constatările pe probele verbale și înscrisuri prezentate, și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate, standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile” Astfel, de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similitudinilor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*Hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr.24, p.65, alin. 161*).

32. În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpaților prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

33. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

34. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

35. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

36. Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători”.

37. Instanța reține că, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă, în acțiunile acesteia sunt constatate toate cele patru elemente obligatorii ale infracțiunii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

38. Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

39. Prin prisma stării de fapt reținute mai sus, instanța va purcede la analiza nemijlocită a componenței infracțiunii prevăzută la **art. 186 alin. (2) Codul penal**.

40. Astfel, prin fapta comisă, inculpații *****, au atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor.

41. **Obiectul material** al furtului îl formează bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

42. **Latura obiectivă** a infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns. Infracțiunea analizată este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în

scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deținerea căreia se afla acel bun și trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului.

43. Aplicând la caz circumstanțele enunțate supra, instanța constată cu certitudine întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Codul penal. Ori, inculpații pe ascuns au sustras, prin pătrundere în încăpere, bunurile de la gimnaziului din s. Pojăreni r-l. Ialoveni.

44. Sub aspectul **laturii subiective** a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Codul penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, manifestată de către inculpații ***** prin sustragerea bunurilor. În acest sens, intenția directă a inculpaților a fost confirmată prin faptul că au sustras bunurile din motiv de cupiditate, aspect dovedit prin probele administrate în ședința de judecată. Furtul se consideră consumat din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

45. Subiectul infracțiunii date este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, respectiv inculpații corespund condițiilor specificate.

46. Contrapunând faptele stabilite la componența de infracțiuni analizată supra, instanța apreciază, că în fapta inculpaților ***** sunt întrunite toate elementele obligatorii ale infracțiunii incriminate.

47. Astfel, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, instanța de judecată ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpaților ***** în comiterea fetei incriminate.

48. Prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea inculpaților ***** la răspundere și pedeapsă penală, pentru comiterea infracțiunii care a fost deferită judecătii.

49. Ce ține de solicitarea apărătorului inculpaților, avocata Victoria Caracuiian, privind achitarea inculpaților pe motiv că nu sunt vinoveți, instanța de judecată consideră că această solicitare urmează a fi respinsă, deoarece învinuirea înaintată inculpaților și-a găsit suport probatoriu în probele examinate în ședința de judecată și acuzația corespunde prevederilor art. 281 Codul de procedură penală.

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului.

50. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

51. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

52. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea celui condamnat, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, la fel, de criteriile generale de

individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

53. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

54. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia urmează a fi individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

55. Instanța va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal RM-umanismul legii penale, cât și al art.7 Cod penal - la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

56. Sub imperiul normelor enunțate, se reține că, corectarea și reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

57. O pedeapsa inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

58. Instanța de judecată consideră că principalele elemente de care judecătorul trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 CP, sunt stabilirea termenului și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

59. Ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

60. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea

infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

61. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

62. Quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

63. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

64. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

65. În continuare instanța de judecată relevă că, în cadrul examinării cauzei circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul Penal al Republicii Moldova nu au fost stabilite inculpațiilor, or, agravanta invocată de către acuzatorul de stat nu poate fi reținută, deoarece anterior comiterii faptei date inculpației nu au fost judecați.

66. În sensul art.76 Codul penal, circumstanțe care atenuează răspunderea inculpațiilor instanța nu reține.

67. Fapta săvârșită de către ***** în baza art. 186 alin.(2) lit.b),c) Codul Penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, se atribuie, conform art. 16 alin.(3) Codul penal, la categoria infracțiunilor mai puțin grave, totodată acestea fac parte din capitolul VI- infracțiuni contra patrimoniului.

68. La caz, instanța de judecată a stabilit, potrivit probatoriului administrat, că inculpații ***** potrivit revendicării anterior nu au fost judecați penal (f.d.40, 48, vol.2), conform materialelor cauzei penale, inculpații la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

69. Astfel, rezumând cele expuse supra, instanța reține că la aplicarea pedepsei trebuie să țină cont de scopul pedepsei penale, că pedeapsa stabilită nu va genera

sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

70. Prin urmare, instanța de judecată le va stabili inculpaților ***** și ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

71. Finalmente, aplicarea în privința inculpaților ***** și ***** a unei pedepse sub formă închisoare, va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiționând gradul influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora.

72. De asemenea, pedeapsa stabilită va contribui în cel mai eficient mod la conștientizarea de către inculpați a faptei infracționale comise, constituind și o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracționale de această categorie, or inculpații au mai comis ulterior și alte fapte infracționale mai grave.

73. Potrivit prevederilor art.84 Codul penal, (1) Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră. (1¹) Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna dintre ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa, alta decât închisoarea, pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă urmând să se încadreze în maximele pedepselor prevăzute în Partea generală a prezentului cod. (2) La pedeapsa principală aplicată în cazul unui concurs de infracțiuni poate fi adăugată oricare din pedepsele complementare prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod, care stabilesc răspunderea pentru infracțiunile de a căror săvârșire persoana a fost declarată vinovată. Pedeapsa complementară definitivă stabilită prin cumul, total sau parțial, al pedepselor complementare aplicate nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a prezentului cod pentru această categorie de pedepse. (3) Dacă pentru infracțiunile care intră în concurs sunt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, și instanța de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător. (4) Conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz,

în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe. (5) În cazul unui concurs de infracțiuni, când s-a stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori alte categorii de pedeapsă, se aplică ca pedeapsă definitivă detențiunea pe viață.

74. Astfel, instanța de judecată reține faptul că, prin Sentința Judecătorei Călărași nr.1-237/15 din 10.11.2017 (faptele comise în perioada 01 februarie 2014- luna ianuarie 2015), ***** și ***** au fost condamnați - în baza art.188 alin.(2) și art.186 alin.(2) Codul Penal la 6 (șase) ani 6 (șase) luni închisoare, iar prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central nr.1-42/16 din 22 iunie 2018 (faptele comise în perioada 14 februarie – luna martie 2015), ***** și ***** au fost condamnați - în baza art.188 alin.(3), art.187 alin.(2), art.186 alin.(4) și art.186 alin.(2) Codul Penal la 12 (doisprezece) ani închisoare cu amendă în mărime de 500 un.conv.-10000 lei.

75. Instanța reține că inculpații ***** și ***** , nu au executat nimic din pedepsele aplicate din motiv că sunt anunțați în căutare, și se petrec măsuri de stabilire a locului aflării lor.

76. Prin urmare, în conformitate cu art.84 alin.(4) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța le va stabili inculpaților ***** și ***** pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 (șaptesprezece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 un.conv.-10000 lei, pentru fiecare.

77. Totodată, instanța de judecată, potrivit alin.(3) art.88 Codul Penal, include inculpaților ***** și ***** în termenul închisorii perioada reținerii și aflării în stare de arest preventiv, din 02 martie 2015 până la 22 septembrie 2015 și din 06 ianuarie 2016, orele 10.00 până la 10 mai 2016, termen reținut prin sentințele Judecătorei Călărași nr.1-237/15 din 10.11.2017 și Judecătorei Criuleni, sediul Central nr.1-42/16 din 22 iunie 2018.

Cu privire la măsura preventivă.

78. Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

79. În contextul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat aplicarea în privința inculpaților a măsurii preventive- arestarea preventivă, până când sentința va deveni definitivă.

80. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpații ***** și ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

81. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – arestarea preventivă, în privința inculpaților ***** și ***** , care se pune în executare imediat și se va menține până la devenirea definitivă a prezentei sentințe, iar măsurile de căutare aplicate prin Încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni nr.1-248/17 din 03.03.2018, față de ***** și ***** , se mențin.

Corpurile delictive.

82. Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13, art.397 alin.(3), art.157-162 Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

83. În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Codul de procedură penală, corpurile delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

84. Totodată, potrivit art. 162 Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpurile delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpurile delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

85. În acest sens, conform materialelor cauzei penale, prin ordonanțele din 03.04.2015 și 25.03.2015 (f.d.186, 210, vol.1), în calitate de corpurile delictive au fost recunoscute și anexate la cauza penală nr. 2015440112: informația remisă de S.A. „Orange” în care sunt reflectate descifrările telefonice cu referire la datele abonaților pentru perioada interpelată, care după intrarea sentinței în vigoare se va păstra la materialele cauzei, și un laptop de model „Lenovo”, un videoproiector de model „Optoma X303, Tripod Screen 180X180 cm, de restituit proprietarului.

Acțiunea civilă

86. Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Codul de procedură penală al RM, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

87. Art.220 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu

contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

88. Potrivit art. 219 alin.(1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin.(1) și art. 2036 Codul Civil al RM, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

89. În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

90. Examinând chestiunea referitor la acțiunea civilă, instanța reține că, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanța din 12.02.2015 (f.d.26, v.1) a fost recunoscut în calitate de parte civilă directorul Gimnaziului sat. Pojăreni, r-nul Ialoveni, care a suferit un prejudiciu în sumă de 33350 lei, iar în cadrul cercetării judiciare a noul director al Gimnaziului sat. Pojăreni, r-nul Ialoveni, a declarat că are pretenții materiale în sumă de 33350 lei, deși cunoaște că au fost găsite câteva bunuri sustrase.

91. În conformitate cu prevederile art.219 alin.(2) Codul de procedură penală al RM, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

92. Iar, art. 219 alin.(4) Codul de procedură penală al RM, stipulează, că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

93. Or, potrivit hotărârii CtEDO în cauza Tonchev vs. Bulgaria din 19 noiembrie 2009, sa constatat că prin nesoluționarea acțiunii civile, a fost încălcat art.6 din Convenție, or, Curtea a considerat că, „...în situația în care sistemul intern permite reclamantilor să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute în art. 6”.

94. Art. 220 alin.(3) Codul de procedura penală statuează că ”hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept”.

95. Potrivit prevederilor art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

96. Potrivit art.14 Codul civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciul cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale.

97. Conform jurisprudenței *CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003)*, unde *Curtea a statuat, în principiu*, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

98. În context, instanța de judecată menționează, că ***** și ***** sunt recunoscuți vinoveți în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b),c) Codul penal, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, iar, potrivit art. 1 din Protocolul nr.1 adițional Convenției Europene Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale - Protecția proprietății - orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale, astfel, instanța va dispune încasarea de la ***** și ***** în beneficiul Gimnaziului sat.Pojăreni, r-nul Ialoveni a sumei de 19360 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, or, laptopul de model „Lenovo” și videoproiectorul de model „Optoma X303, Tripod Screen 180X180 cm, au fost ridicate de la inculpați și se restituie proprietarului.

Dispozitivul

99. În baza celor expuse și în conformitate cu art. art. 70, art.72, art.84, art.88 alin.(3) Codul penal, art.162, art.387 alin.(1) coroborat cu art.225, art.384-385, art.389, art.395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

Hotărâște:

*****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat *****, și *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat *****, cetățeni ai R.Moldova, se recunosc vinoveți în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b) și c) Codul penal al Republicii Moldova, și în baza acestei Legi, se condamnă la **2 (doi) ani închisoare**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare.

În baza art.84 alin.(4) Codul Penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin Sentința Judecătorei Călărași nr.1-237/15 din 10.11.2017 și sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central nr.1-42/16 din 22 iunie 2018, lui *****, născut la *****, IDNP *****, și *****, născut la *****, IDNP *****, a le stabili pedeapsa definitivă – **17 (șaptesprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis**, cu amendă în mărime de 500 un.conv.-10000 lei, pentru fiecare.

Termenul executării pedepsei de către *****, născut la *****, IDNP *****, și *****, născut la *****, IDNP *****, se calculează **din data reținerii acestora**, cu

inclusiunea în acest termen a perioadei în care ***** și ***** au fost reținuți și s-au aflat în stare de arest preventiv, din 02 martie 2015 până la 22 septembrie 2015 și din 06 ianuarie 2016, orele 10.00 până la 10 mai 2016, pentru fiecare.

În scopul executării pedepsei cu închisoarea, se aplică în privința inculpaților ***** **născut la *******, IDNP ***** **și *******, **născut la *******, IDNP ***** **măsura preventivă – arestarea preventivă**, care se pune în executare imediat și se va menține până la devenirea definitivă a prezentei sentințe, iar măsurile de căutare aplicate prin Încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni nr.1-248/17 din 03.03.2018, față de ***** și ***** **și *******, se mențin.

Se admite parțial, acțiunea civilă și se încasează, în mod solidar, de la ***** **născut la *******, IDNP ***** **originar și domiciliat *******, și ***** **născut la *******, IDNP ***** **originar și domiciliat *******, în beneficiul Gimnaziului sat.Pojăreni, r-nul Ialoveni, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune – suma de 19360 (nouăsprezece mii trei sute șaiszeci) lei.

Corpurile delictelor: informația remisă de S.A. „Orange” în care sunt reflectate descifrările telefonice cu referire la datele abonaților pentru perioada interpelată, după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la materialele cauzei penale, iar un laptop de model „Lenovo”, și un videoproiector de model „Optoma X303, Tripod Screen 180X180 cm, de restituit proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței, prin intermediul Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Albu

Corina